

gifter, der i Forhold til den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov vil blive paaført Stat og Kommune ved Gennemførelsen af nærværende Forslag. Herom henvises til de som Bilag Nr. 2 trykte, af Statistisk Departement foretagne Beregninger.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal bemærkes følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen om, at en Person, der er forhyret med dansk Skib, med Hensyn til Opnaaelse af Aldersrente sidestilles med Personer, der er bosiddende her i Riget, tilsigter blot at give Lovhjemmel for den hidtil med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse fulgte Praksis.

Med den i 2det Stykke omhandlede Undtagelse, jfr. dog Overgangsbestemmelsen i § 21, er Opnaaelsen af 65 Aars Alderen som foran nævnt Betingelse for Nydelse af Aldersrente. Under Hensyn til, at særlige Omstændigheder kan gøre det ønskeligt, at der tilstaaes Aldersrente allerede ved det fyldte 60de Aar, har man ved Bestemmelsen i 1ste Stykke, 2det Punktum, dog ikke absolut villet afskære Muligheden for at yde Aldersrente før det fyldte 65de Aar.

Da en Person ifølge Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 om Invalidforsikring kun kan være forsikret mod Invaliditet til det fyldte 62de Aar, har man ved Regelen i 2det Stykke søgt at forebygge, at Personer, der bliver Invalid i Alderen fra 62 til 65 Aar, skal være henvist til at søge Fattigunderstøttelse.

Til § 2.

De her fastsatte Betingelser er i det væsentligste overensstemmende med det tilsvarende i Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 § 2 fastsatte.

Med Hensyn til Forringelse af den økonomiske Stilling ved egen Skyld har man dog anset det for rigtigst, da efter Lovforslaget ogsaa Hustruen erholder selvstændig Ret til Aldersrente, at fastsætte, at ogsaa Ægtefællens med vedkommendes Vidende og Villie foretagne Forringelse af den økonomiske Stilling udelukker fra Opnaaelse af Aldersrente, hvorhos man har sat en fast Grænse, 5 Aar før Begæringens Indgivelse, for de Handlinger, der i saa Henseende vil være at tage i Betragtning.

Kravet om tidligere Ophold her i Landet er foreslaaet nedsat til et Tidsrum af 5 Aar inden Begæringens Indgivelse i Modsætning til det i Alderdomsunderstøt-

telsesloven fastsatte Tidsrum af 10 Aar. Erfaringerne i Praksis med Hensyn til denne Bestemmelse synes at vise, at det vil være urimeligt og ubilligt at blive staaende ved et saa langt Tidsrum.

Da § 10 i Lov Nr. 305 af 28. Juni 1920 om det offentlige Fattigvæsen, Hjælpekasser, Alderdomsunderstøttelse samt Understøttelse til Børn af Enker i de sønderjydske Landsdele ifølge Forslagets § 18 ophæves, for saa vidt angaar de deri givne Bestemmelser om Alderdomsunderstøttelse, har det været nødvendigt at optage Bestemmelsen i sidste Punktum under 3).

Det Tidsrum, i hvilket Fattighjælp ikke maa oppebæres, inden Aldersrente kan opnaas, foreslaas sat til 3 Aar i Stedet for 5 Aar efter Alderdomsunderstøttelsesloven. Den fra nævnte Lov afvigende Formulering skyldes Ønsket om at fastslaa, at kun den Hjælp, der efter den til enhver Tid gældende Fattiglovgivning har Fattighjælps Virkning for den paagældende, kan komme i Betragtning til at udelukke fra Aldersrente. Saaledes vil navnlig den Fattighjælp, der ydes en gift Mand, efter den nugældende Fattiglovs Bestemmelser (jfr. Reglen i Fattiglovens § 2) kun kunne udelukke Hustruen fra Aldersrente for saa vidt og i det Omfang, i hvilken Hjælpen er ydet til Forsørgelse af Børnene, overfor hvilke Hustruen ifølge Reglen i Fattiglovens § 3 i Forholdet til det Offentlige har selvstændig Forsørgelsespligt.

I Overensstemmelse med Reglen i Alderdomsunderstøttelseslovens § 2 gives der dog de kommunale Myndigheder Ret til for Hustruers, herunder fraskilte, fraseparerede og forladte Hustruers samt Enkers Vedkommende at forkorte det ommeldte Tidsrum i Henseende til Virkningerne af den Ægtefællerne til Børnene ydede Fattighjælp. Det anses endvidere som Følge af, at Hustruens økonomiske Stilling normalt vil være ringere end Mandens, naturligt yderligere at fastslaa, at Hjælp, der efter Samlivets Ophør er ydet Manden til Børnene, overhovedet ikke skal kunne udelukke Enken, den fraskilte, fraseparerede eller forladte Hustru fra Aldersrente.

Ikke blot Hjælp til selve Sygebehandlingen, derunder Medicin m. v., jfr. Alderdomsunderstøttelseslovens § 2, 3die Stykke, men overhovedet al den Hjælp, der i Sygdomstilfælde af det offentlige har maattet ydes en Person, bør efter Ministeriets Formening ikke kunne tages i Betragtning til at udelukke den paagældende fra at opnaa Aldersrente.